

Hohoo mikä löytö vuodelta 2011. --- Huoh. Joskus ihminen on sitä mieltä, että elämä on rankkaa. Mutta rankkuus voidaan käsittää monella tavalla. "Onko kaikki hyvin? Kuinka voit?" Ne ovat kaksi yleisimmistä kysymyksistä, jotka liitetään elämän rankkuuteen. Mutta tämäkin on vain eri ihmisten näkemyksiä yhtenä palapelinä, jonka palat eivät aina sovi yhteen. Palapelin tarkoitushan on olla koottava, mutta on olemassa mahdollisuus, että monen eri palapelin osat sotketaan yhteen. Silloin kuvasta tulee sekava, mitäänsanomaton, abstrakti. Silloin se ei oikeastaan ole palapeli. Sen voisi pikemminkin määritellä sekalaiseksi kasaksi erilaisia paloja, jotka eivät sovi yhteen. Joskus on yritettävä sovittaa paloja yhteen vaikka väkisin. Voi olla, että toinen paloista menee rikki. Mutta, kuten sanottua, elämä on. Tämäkään tosin ei ole totta, se riippuu siitä, minkälaisen linssin läpi maailmaa tarkastelee. Jos kaikki tuntuu aina menevän pieleen eikä mikään onnistu, kaikki on vain mustaa ja harmaata ja valkoista terävin rajoin, voi elämä olla rankkaa. Jos taas kaikki on liian täydellistä, ihanaa ja kaunista, voi sekin olla kuormittavaa. Olipa asiainlaita miten hyvänsä, ihminen kaipaa aina vaihtelua: keskikesällä helteiden aikaan sitä toivoo, että olisi jo talvi ja paukkupakkaset. Keskitälvellä paukkupakkasten aikaan kaipaa kesän lämpöä. Ihminen ei koskaan voi olla täysin tasapainossa. Joskus ihminen on sitä mieltä, että elämä on rankkaa. Mutta onko se lopultakaan elämä itse vai ihmisen tunteukset omasta itsestä ja teoista? Onko elämä sitä, minkä itse koemme? Koemme me elämämme rankaksi, jos ympäristö tuntuu rankalta? "Onko kaikki hyvin? Mitä kuuluu? Kuinka voit?" Kysymykseen on joskus sanomattoman vaikea vastata rehellisesti. Vastaukseksi on totuttu saamaan "hyvää". Ehkä ei uskalla aiheuttaa toiselle pettymystä tai kokee vaikeaksi sanoa sen, miltä itsestä todella tuntuu. Mutta sitä "mitä kuuluu" pohjimmiltaan tarkoittaa: "Kuinka voit?" Se tarkoittaa fyysistä ja psyykkistä jaksamista. Oletko väsynyt tai masentunut? Riittääkö riemua vaikka muille jakaa? Onhan se rankkaa. Kirjoittaa tällainen sepustus elämän rankkuudesta. Mutta joskus pitää sepustaa jotakin aivan tarpeetonta. Jotakin, mistä ei välttämättä ole mitään hyötyä. Siinä saattaa herätä uusia ajatuksia. Uusia ajatuksia. Ajatuksia. Huoh. "Mitä kuuluu? Kuinka voit?" No niin. Pitäähän siihen nyt kerrankin yrittää vastata rehellisesti. "Ihan hyvin. Mutta paremminkin voisi olla." Tämä oli lähemmäs totuutta kuin pelkkä "hyvin" olisi osunut. Pari sanaa lisää kertoo jo enemmän. Huoh.